

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Παραβίαση της ελευθερίας εγκαταστάσεως (άρθρα 43 και 48 ΕΚ, και 31 ΕΟΧ): ο εδαφικός περιορισμός, που συνίσταται στο ότι μόνον οι δαπάνες που αφορούν τις δραστηριότητες έρευνας, αναπτύξεως και τεχνολογικής καινοτομίας που ασκούνται στο εθνικό έδαφος μπορούν να τύχουν εκπτώσεως του φόρου εταιριών, αποτελεί περιοριστικό παράγοντα της ελευθερίας εγκαταστάσεως των ισπανικών επιχειρήσεων που πραγματοποιούν τις επενδύσεις έρευνας, αναπτύξεως και τεχνολογικής καινοτομίας εκτός του ισπανικού εδάφους, έναντι εκείνων που πραγματοποιούν τις ίδιες επενδύσεις στην Ισπανία και, ειδικότερα, των επιχειρήσεων που έχουν την κύρια έδρα τους σε άλλο κράτος μέλος και ασκούν τη δραστηριότητά τους στην Ισπανία μέσω υποκαταστήματος.

Παραβίαση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών (άρθρα 49 ΕΚ και 36 ΕΟΧ): οι δαπάνες που αφορούν δραστηριότητες έρευνας, αναπτύξεως και τεχνολογικής καινοτομίας οι οποίες έχουν δοθεί σε εργολαβία εκτός του ισπανικού εδάφους στερούνται της δυνατότητας εκπτώσεως του φόρου εταιριών. Ο περιορισμός αυτός συνιστά εμπόδιο για την ελεύθερη παροχή των υπηρεσιών που προβλέπεται από τη Συνθήκη ΕΚ.

Προσφυγή της 2ας Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Σουηδίας

(Υπόθεση C-249/06)

(2006/C 178/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Tufvesson, B. Martenczuk, H. Støvlbæk)

Καθού: Βασιλείο της Σουηδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασιλείο της Σουηδίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 307, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ μη λαμβάνοντας τα απαραίτητα μέτρα για να εξαλείψει τα στοιχεία ασυμβάτου προς τη Συνθήκη ΕΚ των διμερών συμβάσεων περί επενδύσεων που συνήψε με τη Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Βιετνάμ, καθώς και των δεκαέξι επιπλέον διμερών συμβάσεων περί επενδύσεων,
- να καταδικάσει το Βασιλείο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι συμβάσεις είναι ασύμβατες προς το κοινοτικό δίκαιο, καθόσον δεν επιτρέπουν την εφαρμογή των κοινοτικών μέτρων που στηρίζονται στα άρθρα 57, παράγραφος 2, ΕΚ, 59 ΕΚ και 60, παράγραφος 1, ΕΚ. Επιπλέον, η Σουηδία δεν έλαβε κανένα μέτρο για να διορθώσει την κατάσταση. Η Σουηδία δεν εκπλήρωσε συνεπώς τη βάσει του άρθρου 307, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ υποχρέωσή της να προσφύγει σε όλα τα πρόσφορα μέσα για να εξαλείψει όλα τα στοιχεία ασυμβάτου των διμερών συμβάσεων περί επενδύσεων προς τη Συνθήκη ΕΚ.

Προσφυγή της 6ης Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-252/06)

(2006/C 178/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Braun, N. Yerrell)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/92/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, ή να ανακοινώσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία·
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 15 Ιανουαρίου 2005.

(¹) ΕΕ L 9 της 15ης Ιανουαρίου 2003, σ. 3.